

157

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 26 stycznia 1951 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 28 września 1950 r. w sprawie wojskowego szkolenia studentów szkół wyższych w roku szkolnym 1950/51 i w latach następnych.

Na podstawie art. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ulgach w odbywaniu służby wojskowej przez studentów szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 173 i z 1950 r. Nr 6, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 28 września 1950 r. w sprawie wojskowego szkolenia studentów szkół wyższych w roku szkolnym 1950/51 i w latach następnych (Monitor Polski Nr A-104, poz. 1310) po pkt 24 dodaje się sześć dalszych punktów w następującym brzmieniu:

- „25) Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Częstochowie,
- 26) Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Łodzi,
- 27) Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Katowicach,
- 28) Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Szczecinie,
- 29) Wyższa Szkoła Ekonomiczna we Wrocławiu,
- 30) Wyższa Szkoła Handlu Morskiego w Sopocie“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *K. Rokossowski*
Marszałek Polski

158

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 stycznia 1951 r.

w sprawie wysokości i zasad obliczania odsetek za zwłokę od zaległości należnych od podatników (płatników) gospodarki uspołecznionej oraz określenia przypadków uzasadniających zaniechanie poboru tych odsetek.

Na podstawie art. 13 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Od zaległości należnych od podatników (płatników), określonych w art. 1 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 399), pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości 0,05% za każdy dzień zwłoki licząc od dnia następnego po terminie płatności do dnia zapłaty włącznie.

§ 2. W przypadku niewpłacenia należności (zaliczki — przedpłaty) w przepisany termin albo wpłacenia w nienależytej wysokości — odsetki za zwłokę liczy się od ustawowego (wyznaczonego) terminu płatności należności (zaliczki — przedpłaty).

§ 3. Jeżeli termin płatności, na skutek wniesionego przed tym terminem podania został decyzją organu finansowego przesunięty, odsetki za zwłokę liczy się od przesuniętego terminu.

§ 4. Odsetki za zwłokę pobiera się również w tych przypadkach, w których nieuiszczenie należności w terminie jest zagrożone grzywną lub karą pieniężną porządkową.

§ 5. 1. Od zaległości odroczonej lub rozłożonej na raty pobiera się odsetki za zwłokę za czas do dnia wniesienia podania o odroczenie lub rozłożenie na raty.

2. W przypadku niedotrzymania terminu, do którego zapłata została odroczonej, lub nieuiszczenia raty w terminie, od nieuiszczonej kwoty zaległości pobiera się odsetki za zwłokę licząc od dnia powstania zaległości.

§ 6. 1. Zarządzone na wniosek dłużnika ograniczenie lub całkowite wstrzymanie wykonania zobowiązania podatkowego w związku z wniesionym środkiem odwoławczym jest równoznaczne z odroczeniem płatności w granicach zarządzonego ograniczenia lub wstrzymania.

2. Od kwoty, której pobór został wstrzymany, nie pobiera się odsetek za zwłokę za okres wstrzymania; w tym przypadku bieg terminu, od którego liczy się odsetki za zwłokę, rozpoczyna się od dnia następnego po doręczeniu dłużnikowi decyzji załatwiającej odwołanie.

§ 7. Przy częściowych wpłatach na poczet zaległości odsetki za zwłokę pobiera się od kwot wpłaconych.

§ 8. Jeżeli od dłużnika pobrano odsetki za zwłokę w kwocie niższej od należnej, różnicę pobiera się tylko w tym przypadku, gdy przekracza 1 zł.

§ 9. Odsetek za zwłokę nie pobiera się od zaległości z tytułu podatku od lokali.

§ 10. Przepisów § 1 nie stosuje się do zaległości odroczonej lub rozłożonej na raty przed dniem wejścia w życie zarządzenia, jeżeli warunki w decyzji określone zostały dotrzymane przed wejściem w życie zarządzenia i będą dotrzymane po dniu wejścia w życie zarządzenia.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1951 r.

Minister Finansów: w z. *E. Droźniak*

159

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 16 stycznia 1951 r.

w sprawie zastępstwa sądowego przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorstw państwowych, podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

Na podstawie art. 22 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych

(Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zleca się Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zastępstwo sądowe wszystkich podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego przedsiębiorstw państwowych zarówno już istniejących jak i tych, które zostaną w przyszłości utworzone, w postępowaniu przed Sądem Najwyższym i przed sądami wojewódzkimi jako pierwszą instancją. W sprawach należących do właściwości sądów powiatowych zastępstwo przez Prokuratorię obowiązuje poczynając od założenia środka odwoławczego.

§ 2. W poszczególnych sprawach, w których w myśl § 1 nie obowiązuje zastępstwo sądowe przez Prokuratorię, dyrektor przedsiębiorstwa państwowego może powierzyć zastępstwo Prokuratorii, gdy z uzasadnionych powodów uzna to za celowe lub wskazane.

§ 3. 1. W sprawach, wymienionych w art. 16 § 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o zmianie przepisów postępowania w sprawach cywilnych (Dz. U.

R. P. Nr 38, poz. 349), w których zastępstwo sądowe nie było dotychczas przez Prokuratorię wykonywane, zastępstwo to obowiązuje poczynając od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

2. W sprawach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia zapadł wyrok sądu grodzkiego albo sądu pracy, środek odwoławczy może być wniesiony także po tym dniu przez dyrektora przedsiębiorstwa państwowego we własnym jego zakresie działania.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 17 listopada 1949 r. w sprawie zastępstwa sądowego przez Prokuratorię Generalną R. P. przedsiębiorstw państwowych i państwowospółdzielczych, podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego (Monitor Polski Nr A—101, poz. 1186).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

160

ZARZĄDZENIE NACZELNEGO DYREKTORA GŁÓWNEGO URZĘDU KONTROLI PRASY, PUBLIKACYJ I WIDOWISK

z dnia 3 lutego 1951 r.

o pozbawieniu debitu komunikacyjnego.

Na podstawie § 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 maja 1949 r. w sprawie organizacji i właściwości Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk oraz urzędów podległych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 241) pozbawiam debitu i zakazuję rozpowszechniania następujących czasopism:

- 1) „Kurier Zjednoczenia“, wydawanego w języku polskim w Cleveland 5, Ohio, Stany Zjednoczone A. P.,
- 2) „Der Morgen Żurnal“ (Jewish Journal and Daily

News), wydawanego w języku żydowskim w New Yorku, Stany Zjednoczone A. P.,

3) „Der Tag“ (The Day), wydawanego w języku żydowskim w New Yorku, Stany Zjednoczone A. P.

4) „Der Argentinier Magazin“, wydawanego w języku żydowskim w Buenos Aires, Argentyna.

Naczelnym Dyrektorem Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk: *W. Chabowski*

161

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 stycznia 1951 r.

w sprawie pobierania i zachowywania opłat skarbowych i opłat pobieranych na podstawie statutów o opłatach administracyjnych.

W związku ze zniesieniem dotychczasowych związków samorządu terytorialnego w myśl art. 32 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) oraz wobec wejścia w życie z dniem 28 listopada 1950 r. dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zmianie dekretu o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 453) wyjaśnia się, co następuje:

§ 1. Organa wykonawcze terenowych rad narodowych jako organa jednolitej władzy państwowej pobierają za urzędowe czynności, podania i pisma, podlegające przepisom dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 53, poz. 419 i z 1950 r. Nr 49, poz. 453) — zamiast opłat administracyjnych, pobieranych przez organa związków samorządu terytorialnego na zasadzie art. 10 pkt 1 dekretu o finansach komunalnych (statutów, uchwał itp.) zarówno w poręczonym jak i własnym zakresie

działania — opłaty skarbowe według obowiązujących w tej mierze przepisów dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej.

§ 2. Jeżeli czynność urzędowa, podanie lub pismo nie podlega przepisom dekretu o opłacie skarbowej, a podlega opłacie w myśl odnośnego statutu o opłatach administracyjnych — pobiera się tę opłatę w wysokości przewidzianej za tę czynność, podanie lub pismo w odnośnym statucie (uchwale itp.).

§ 3. Opłaty administracyjne, o których mowa w § 2, pobiera się według przepisów obowiązujących przy poborze opłat skarbowych.

§ 4. Wpływy z tytułu opłat skarbowych zarówno w znaczkach skarbowych jak i w gotówce przypadają na rzecz budżetu centralnego.

§ 5. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *E. Droźniak*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48.
Administracja: Warszawa, ul. Bracka 20a.